

Žádosti st-lově, aby mu vzhledem k ustanovení §§ 162 a 215 plat. zák. č. 103/26 od 1. ledna 1926 byly odpočivné požitky poukázány v neztenčené míře, nebylo nař. rozhodnutím vyhověno s tím odůvodněním, že se ustanovení §§ 162 a 215 zák. č. 103/26 na st-le nevztahují, ježto byl pensionován ještě před účinností zmíněného zák.

O stížnosti uvažoval nss následovně:

St-l namítá, že ustanovení § 162 plat. zák. nevylučuje z výhod tam stanovených pensisty, před účinností tohoto zákona pensionované, a že předpis tento nemá ustanovení, podle něhož by se vztahoval jen na pensisty v době účinnosti tohoto zák. pensionované. Naopak prý výraz »nenastává« předpokládá snížení odpočivného již v době před účinností tohoto zák. Námitka tato není důvodná.

Plat. zák. č. 103/26 má sice v části šesté (§§ 153, 165) některá ustanovení o odpočivných a zaopatř. platech, avšak v § 153 cit. zák. jest stanoveno, že dosavadní předpisy o odpočivných a zaopatř. požitcích se změnami obsaženými v následujících ustanoveních a se změnami, které se jinak podávají z tohoto zák., platí pro zaměstnance, na které se vztahuje tento zákon a kteří odešli do výslužby za jeho účinnosti (jakož i pro pozůstalé po těchto zaměstnancích a po zaměstnancích, kteří zemřeli v činné službě za účinnosti tohoto zák.).

Z ustanovení § 162 plat. zák., který podle toho, co bylo řečeno, zásadně platí na ony státní zaměstnance, kteří za účinnosti plat. zák. odešli do výslužby (resp. na jejich pozůstalé), také neplyne nikterak, že by předpis tento obsahoval nějakou výjimku ze zásady té, a že by se vztahoval i na zaměstnance, kteří již před účinností plat. zákona odešli do výslužby. Také z výrazu »nenastává« se výjimka taková nedá dovoditi a výraz tento také nikterak nepředpokládá, že snížení odpočivného nastalo již před účinností plat. zák.

Č. 7678.

Zaměstnanci veřejní (Slovensko): * Býv. obecní nebo obvodní notář, který vrátiv se z válečné služby vojenské žádal o místo obecního nebo obvodního notáře ještě před vyhlášením zák. č. 211/20, nemá nároku na výhody § 8 zák. č. 230/20. (Otázka, jak by se věc měla, byla-li by žádost podána po vyhlášení zák. č. 211/20, nebyla řešena).

(Nález ze dne 9. ledna 1929 č. 147.)

V ě c: Evžen G. v P. (adv. Dr. Isidor Strausz z Lipt. Sv. Mikuláše) proti ministerstvu vnitra o zápočet válečné služby.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á j a k o b e z d ů v o d n á.

D ů v o d y: Výnosem min. vnitra z 30. prosince 1924 byl st-l s účinností od 31. prosince 1924 jmenován definitivně do XI. hodn. tř. ve stavu obecních a obvodních notářů na Slov. Žádost z 12. března 1921 o přiznání výhod zák. č. 230/20 byla podle § 21 cit. zák. zamítnuta jako opožděná, poněvadž podána byla po uplynutí 60denní lhůty, stanovené v § 1 vl.

nař. č. 594/20. St-l podal rozklad, který žal. úřad vyřídil nař. rozhodnutím, jímž byla znova zamítnuta žádost st-lova ze 3. září 1920, po př. z 12. března 1921 o přiznání výhod zák. č. 230/20 a to z důvodu, poněvadž st-l byl propuštěn z voj. služby válečné do neaktivity dne 29. listopadu 1918 a o přijetí do státní služby zažádal teprve podáním z 2. června 1920, tedy po uplynutí jednoměsíční lhůty stanovené v § 8 cit. zák.

O stížnosti uvažoval nss následovně: — — —

Stížnost namítá, že st-l vyhověl předpisům § 8 zák. č. 230/1920, ježto, byv z voj. služby dne 29. listopadu 1918 propuštěn do neaktivity, hlásil se jako notář do služby ihned, takže již dne 9. prosince 1918 nastoupil službu jako zástupce notáře ve V. resp. od 1. ledna 1920 jako vedoucí obvodní notář ve Š.; zákonem č. 211/20 byli prý notáři na Slov. zestátněni a st-l ve smyslu § 5 cit. zák. žádost dne 2. června 1920 podal. — Námitka tato jest bezdůvodná.

Obecní resp. obvodní notáři nebyli úředníky státními. Státními úředníky stali se jen oni ob. resp. obv. notáři, kteří podle zák. č. 211/20 ve státních službách čsl. byli ustanoveni. Zák. č. 230/20 však se týká zvláštních výhod pro civilní státní zaměstnance, t. j. pro ony státní zaměstnance, kteří podléhají služ. pragmatice z r. 1914. Obdobně mělo býti předpisů zák. tohoto použito i pro zaměstnance ve státních úřadech, podnicích a fondech státem spravovaných (§ 19). Pro zaměstnance systému uher. jest zákon tento účinným potud, pokud podrobeni budou ustanovením zák. z 25. ledna 1914 č. 15 ř. z., po případě ustanovením platným pro státní zaměstnance v Čech., na Mor. a ve Slez. (§ 20). Výhod § 8 cit. zák. mohou se domáhati toliko oni státní zaměstnanci skupiny A—C služ. pragmat., kteří nabyvše ustanovené kvalifikace nemohli se pro výkon vál. služby voj. ucházeti o přijetí do praxe u stát. civ. úřadů. Podmínkou jest mimo jiné, aby žádost o přijetí (scil. do praxe u civ. stát. úřadů) podána byla do měsíce po přeložení do neaktivního stavu.

St-l, byv dne 29. listopadu 1918 propuštěn ze služby vojenské do neaktivity, nežádal do měsíce o přijetí do praxe u civ. stát. úřadů, nýbrž, jak sám ve stížnosti tvrdí, hlásil se do služby jako notář, nastoupil službu jako zástupce notáře resp. jako vedoucí obvodní notář a nesplnil tedy podmínky, za kterých by se mohl domáhati výhod dle § 8 zák. č. 230/20. Na tom nic nemění okolnost, že úřad ob. a obv. notářů byl od 1. srpna 1920 (§ 6 vl. nař. č. 383/20) zestátněn, ježto v době, ve které by se st-l byl mohl ucházeti o přijetí do praxe u civ. stát. úřadů (§ 8 zák. 230/20), úřad ob. resp. obv. notářů státním úřadem nebyl. — — —

Č. 7679.

Stavební právo. — Řízení před nss-em: I. * Rozhodnutím úřadu stavebního, kterým byla přiznána legitimace k žádosti za stavební konsens osobě, od vlastníka stavebního pozemku odlišné, není vlastník dotčen ve svých právech, jež nss jest povolán chrániti. — II. Nss jest povolán chrániti jen subjektivní práva veřejná.

(Nález ze dne 9. ledna 1929 č. 244.)